

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Міністерства енергетики
України

_____ 20__ року № _____

Правила

доступу суб'єктів ринку природного газу до газопроводів, що становлять частину інфраструктури родовища нафти і газу або призначені для переміщення видобутого природного газу від місцезнаходження родовища до станції переробки

I. Загальні засади

1. Ці Правила визначають правові, технічні, організаційні та економічні засади доступу суб'єктів ринку природного газу до газопроводів, що становлять частину інфраструктури родовища нафти і газу або призначені для переміщення видобутого природного газу від місцезнаходження родовища до станції переробки, з метою переміщення природного газу такими газопроводами (далі – послуга переміщення природного газу внутрішньопромисловими газопроводами). До внутрішньопромислових газопроводів не належать газопроводи, що використовуються у виробничому процесі видобутку нафти і газу на конкретному родовищі.

2. Ці Правила регулюють взаємовідносини між замовником та виконавцем послуги переміщення природного газу внутрішньопромисловими газопроводами.

3. Дія цих Правил не поширюється на взаємовідносини, які виникають між суб'єктами ринку природного газу в процесі передачі видобутого природного газу у точці входу до газотранспортної системи, у тому числі віртуальної точки входу з невизначеним фізичним розташуванням, та відбору такого природного газу у точці виходу з газотранспортної системи, крім обсягів природного газу, який передається оператором газотранспортної системи у точці виходу до суміжного газовидобувного підприємства та відбирається оператором газотранспортної системи у точці входу від суміжного газовидобувного підприємства (через мережі якого може передаватися природний газ іншого газовидобувного підприємства чи групи газовидобувних підприємств).

4. У цих Правилах терміни вживаються у таких значеннях:
виконавець – газовидобувні підприємства, у тому числі безпосередньо приєднані до газотранспортної системи, що надають послуги переміщення природного газу внутрішньопромисловими газопроводами;

вільна потужність – частина технічної потужності в системі внутрішньопромислових газопроводів, право користування якою не надане замовникам або нереалізоване замовником згідно з договором про доступ до внутрішньопромислових газопроводів;

внутрішньопромисловий газопровід – промисловий газопровід газовидобувного підприємства (крім газопроводів, що використовуються у виробничому процесі видобутку нафти та природного газу на конкретному родовищі), який становить частину інфраструктури родовища нафти та газу або призначений для переміщення видобутого природного газу від місцезнаходження родовища до станції переробки;

диспетчерська служба виконавця – підрозділ газовидобувного підприємства (виконавця), який здійснює оперативно-диспетчерське керування роботою внутрішньопромислових газопроводів;

договір про доступ до внутрішньопромислових газопроводів – договір, укладений на основі примірного договору, форма якого наведена у додатку 2 до цих Правил (далі – договір), та враховує вимоги Цивільного кодексу України, Господарського кодексу України, Законів України «Про трубопровідний транспорт», «Про ринок природного газу» та цих Правил, відповідно до якого виконавець надає замовнику послугу переміщення природного газу внутрішньопромисловими газопроводами;

доступ – право користування потужністю системи внутрішньопромислових газопроводів в обсязі та на умовах, які визначаються відповідно до цих Правил;

замовник – газовидобувне підприємство, промисловий газопровід якого безпосередньо підключений до іншого газовидобувного підприємства або оператор газотранспортної системи, який на підставі договору, укладеного з виконавцем, замовляє послугу переміщення природного газу внутрішньопромисловими газопроводами;

пункт виходу – визначене місце у системі внутрішньопромислових газопроводів, в якому газодобувне підприємство доставляє природний газ до безпосередньо підключеного внутрішньопромислового газопроводу іншого газодобувного підприємства, до газотранспортної або газорозподільної системи;

пункт входу – визначене місце у системі внутрішньопромислових газопроводів, в якому природний газ надходить до системи внутрішньопромислових газопроводів від об'єктів, пов'язаних із видобутком природного газу, а також від газотранспортної системи;

розподілена потужність – частина технічної потужності пункту входу та пункту виходу, яка розподілена замовнику згідно з договором;

система внутрішньопромислових газопроводів – один або декілька (мережа) внутрішньопромислових газопроводів газовидобувного підприємства по яких переміщується природний газ;

технічна потужність – максимальний обсяг потужності внутрішньопромислового газопроводу, право користування якою може надати газовидобувне підприємство з гарантією реалізації такого права, з урахуванням вимог цілісності та експлуатації такого внутрішньопромислового газопроводу.

Інші терміни вживаються у значенні, наведеному у Законах України «Про ринок природного газу», «Про метрологію та метрологічну діяльність», «Про трубопровідний транспорт», «Про нафту і газ», «Про забезпечення комерційного обліку природного газу», Кодексі газотранспортної системи, затвердженого постановою Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг,

від 30 вересня 2015 року № 2493, зареєстрованою в Міністерстві юстиції України 06 листопада 2015 року за № 1378/27823 (далі – Кодекс ГТС).

5. У цих Правилах вживаються такі скорочення:
ВОГ – вузол обліку газу;
ВТВ – виробничо-технологічні втрати та витрати;
ГТС – газотранспортна система;
ПВВГ – пунктах вимірювання витрат газу;
ФХП – фізико-хімічних показники.

II. Основні засади доступу до внутрішньопромислових газопроводів

1. Доступ суб'єктів ринку природного газу до внутрішньопромислових газопроводів здійснюється відповідно до вимог цих Правил та умов договору.

2. Доступ замовників до вільної потужності пункту входу/виходу системи внутрішньопромислових газопроводів здійснюється на принципах:

рівного права доступу та переміщення природного газу для всіх замовників;
збереження цілісності, безпечної та стабільної роботи внутрішньопромислових газопроводів;

надання послуг переміщення природного газу внутрішньопромисловими газопроводами, виключно на договірних засадах;

надання послуг переміщення природного газу внутрішньопромисловими газопроводами належної якості;

своєчасної та повної оплати послуг переміщення природного газу внутрішньопромисловими газопроводами.

3. Виконавець надає замовнику доступ до технічної потужності внутрішньопромислових газопроводів для переміщення обсягів природного газу в межах вільної потужності пункту входу/виходу системи внутрішньопромислових газопроводів. Інформація про обсяг вільної потужності пункту входу/виходу системи внутрішньопромислових газопроводів розміщується на офіційному вебсайті виконавця та в письмовому вигляді надсилається замовнику у відповідь на його запит протягом 5 робочих днів з дня отримання такого запиту.

Доступ до потужності пункту входу/виходу системи внутрішньопромислових газопроводів надається лише замовникам, які уклали з виконавцем договір.

Виконавець може розподілити замовнику розмір вільної потужності пункту входу/виходу системи внутрішньопромислових газопроводів виключно в межах технічної потужності об'єкта замовника, приєднаного у пункті входу/виходу системи внутрішньопромислових газопроводів. Розподіл вільної потужності внутрішньопромислових газопроводів для замовників здійснюється на весь період дії договору та на підставі даних, вказаних в опитувальному листі який є додатком до заяви на укладання договору, форма якої наведена у додатку 1 до цих Правил (далі – заява).

У випадку відмови в доступі на підставі відсутності або недостатності вільної потужності в певному пункті внутрішньопромислового газопроводу, виконавець вживає всіх можливих заходів для її збільшення в зазначеному пункті за умови, що це є економічно виправданим або замовник погодився покрити витрати газодобувного підприємства (власника внутрішньопромислових газопроводів) виконавця на збільшення вільної потужності.

Розмір розподіленої потужності пункту входу та виходу системи внутрішньопромислових газопроводів замовника визначається в договорі.

4. Переміщення природного газу внутрішньопромисловими газопроводами здійснюється відповідно до договору газопроводів, порядок укладання якого визначено у розділі III цих Правил.

Замовник має право подавати природний газ у пункті входу системи внутрішньопромислових газопроводів в обсягах, що не перевищують розподілену потужність такого пункту.

Виконавець зобов'язаний прийняти обсяги природного газу, подані замовником у пункті входу, в обсягах, що не перевищують розподілену потужність такого пункту входу, та передати їх замовнику у пункті виходу в обсягах, що не перевищують розподілену потужність такого пункту виходу.

Замовник зобов'язаний прийняти обсяги природного газу у пункті виходу, які були передані виконавцем відповідно до вимог цього пункту.

Відповідальність за невиконання замовником та виконавцем вимог цього пункту визначається умовами договору.

5. Виконавець, застосовуючи об'єктивні та прозорі засади, які забезпечують однакове поводження із замовниками, а також беручи до уваги вимоги оцінки впливу на довкілля, забезпечує:

стале функціонування внутрішньопромислових газопроводів та виконання договору, укладеного відповідно до цих Правил, із замовником;

безперебійне переміщення природного газу внутрішньопромисловими газопроводами в скоординований та ефективний спосіб зі збереженням необхідної надійності переміщення природного газу та його якості;

експлуатацію, ремонт мереж, установок та пристроїв внутрішньопромислових газопроводів, що гарантує їх надійне функціонування;

співпрацю з операторами суміжних систем з метою надійного та ефективного функціонування внутрішньопромислових газопроводів, а також координацію їх розвитку;

оперативно-диспетчерське управління переміщення природного газу, а також підтримку його якісних та кількісних параметрів у внутрішньопромислових газопроводах та в пунктах входу та виходу до/з них;

надання замовникам послуги переміщення природного газу внутрішньопромисловими газопроводами та інформації про умови надання послуги.

6. Виконавець здійснює експлуатацію внутрішньопромислового газопроводу.

7. Виконавець не має права відмовити замовникам в укладанні договору в межах технічних можливостей та вільної потужності, за умови дотримання такими замовниками порядку укладання договору, визначеного цими Правилами.

III. Порядок укладення договору

1. Для укладення договору замовник має надати виконавцю заяву та інформацію щодо чинного договору транспортування природного газу, укладеного з оператором ГТС відповідно до Закону України «Про ринок природного газу» та Кодексу ГТС (для газовидобувного підприємства), а також документи, що підтверджують повноваження осіб представляти, у тому числі вчиняти правочини від імені замовника.

2. Договір повинен містити такі істотні умови, що є обов'язковими для цього виду договору:

місце і дата укладення договору, та ЕІС – коди замовника та виконавця як суб'єктів ринку природного газу;

предмет договору, відповідно до якого виконавець зобов'язується надати замовнику послуги в необхідному обсязі;

ціна послуги переміщення природного газу внутрішньопромисловими газопроводами та умови її зміни;

ЕІС – код фізичної точки/точок входу в ГТС для комерційного обліку виконавця, по яких буде здійснюватися подача природного газу замовника;

маршрут переміщення природного газу внутрішньопромисловими газопроводами;

порядок обміну інформацією про подачі та відбори;

визначення вимог до ФХП та порядок визначення вартості підготовки та компримування природного газу у разі невідповідності якісним характеристикам визначеним в договорі (для газовидобувного підприємства);

порядок комерційного обліку та приймання-передачі природного газу;

порядок документального оформлення приймання-передачі природного газу;

порядок обміну інформацією між газовидобувним підприємством і газовидобувним підприємством, промисловий газопровід якого безпосередньо підключений до ГТС, щодо фактичних обсягів подач природного газу газовидобувними підприємствами до ГТС;

відповідальність сторін за невиконання умов договору та підстави її застосування, у тому числі в разі перевищення розподіленої потужності пункту входу/виходу, а також механізми визначення додаткової плати за недотримання параметрів природного газу, які застосовуються (для газовидобувного підприємства);

перелік випадків, коли виконавець може відмовити замовнику у наданні послуги переміщення природного газу;

строк дії договору та умови й порядок його продовження, припинення чи розірвання, у тому числі інформація щодо можливості його одностороннього розірвання;

місцезнаходження, банківські реквізити сторін;

порядок врегулювання спорів.

3. Форма договору та форма заяви повинні бути опубліковані на офіційному вебсайті виконавця.

4. Заява подається не пізніше ніж за 30 календарних днів до початку переміщення природного газу внутрішньопромисловими газопроводами.

5. Якщо документи, зазначені у пункті 1 цього розділу, складені іноземною мовою, подається також їх засвідчений переклад українською мовою.

6. Виконавець розглядає заяву та додані до неї документи протягом 10 календарних днів з дня її реєстрації.

7. Якщо заява та додані до неї документи подані не в повному обсязі відповідно до переліку, зазначеного у пункті 1 цього розділу, виконавець протягом 5 робочих днів з дня її реєстрації звертається до замовника із письмовим запитом щодо уточнення повноти даних його заяви та/або доданих документів.

У цьому випадку виконавець строк розгляду заяви призупиняє і надсилає замовнику письмовий запит з метою уточнення замовником необхідної інформації та/або надання ним документів в повному обсязі та подальшого розгляду його заяви.

8. Виконавець залишає заяву без розгляду, якщо замовник не надав відповідь на письмовий запит виконавця щодо уточнення даних протягом 10 календарних днів з дня отримання заявником такого письмового запиту.

9. Виконавець після закінчення 10 календарних днів з дня отримання письмового запиту замовником, письмово повідомляє його про залишення заяви без розгляду із зазначенням причин.

10. У випадку, коли надані замовником документи відповідають вимогам пункту 1 цього розділу, виконавець протягом 10 календарних днів з дня реєстрації заяви надає замовнику проект договору.

11. Якщо протягом 20 календарних днів з дня отримання заявником проекту договору замовник не поверне виконавцю підписаний договір та за відсутності погодженого сторонами строку продовження його підписання, виконавець має

право не розглядати заяву та вважати такий договір неукладеним, про що письмово у десятиденний строк повідомляє заявника.

12. Виконавець може відмовити замовнику в укладенні договору за відсутності або недостатності вільної потужності внутрішньопромислового газопроводу.

13. Доступ замовника до внутрішньопромислових газопроводів може бути обмежений на період проведення планових ремонтних робіт виконавцем, а також виникнення аварій та впровадження обмежень згідно з вимогами чинного законодавства України.

14. Доступ замовника до внутрішньопромислового газопроводу виконавця може бути обмежений (припинений):

через порушення умов укладеного договору шляхом фізичного обмеження (припинення) переміщення природного газу через зазначений газопровід, з попереднім письмовим повідомленням за 3 робочі дні до дати припинення; у разі відсутності чинного договору.

IV. Порядок взаємовідносин, пов'язаних з якістю природного газу, що переміщується внутрішньопромисловими газопроводами (для газовидобувних підприємств)

1. Порядок взаємовідносин між виконавцем та замовником, який замовляє послуги переміщення природного газу внутрішньопромисловими газопроводами, крім оператора ГТС, щодо його ФХП та інших характеристик, в тому числі порядок їх визначення, контролю та обміну даними, а також визначення додаткової плати за недотримання вимог до ФХП природного газу, встановлених чинним законодавством України або погоджених сторонами, регулюються умовами договору, іншими договорами укладеними відповідно до Господарського кодексу України та Цивільного кодексу України.

2. Якість природного газу, що надходить до внутрішньопромислових газопроводів, та якість природного газу, що передається виконавцем у пунктах призначення, має відповідати вимогам щодо норм якості природного газу, ФХП, визначених цими Правилами та іншими нормативно-правовими актами.

У разі переміщення природного газу інших газовидобувних підприємств, такий природний газ має відповідати вимогам ФХП, погоджених сторонами договору.

3. Визначення ФХП та інших характеристик природного газу проводиться у пунктах входу і виходу до внутрішньопромислових газопроводів.

4. Відповідальним за якість природного газу є:
у пунктах входу до внутрішньопромислових газопроводів виконавця – газовидобувні підприємства, які передають природний газ;

у пунктах виходу з внутрішньопромислових газопроводів виконавця – виконавець.

5. Визначення ФХП природного газу у пунктах виходу із внутрішньопромислових газопроводів виконавця проводиться виконавцем на умовах, визначених цими Правилами та погоджених із замовниками на переміщення природного газу, з використанням автоматичних потокових приладів (автоматичних хроматографів та вологомірів) та/або хіміко-аналітичних лабораторій.

6. Точки визначення ФХП природного газу можуть знаходитись як на комерційних вузлах обліку газу (далі – ВОГ) та ПВВГ, так і на інших пунктах внутрішньопромислових газопроводів, від яких подається газ через комерційні ВОГ та ПВВГ.

7. Визначення ФХП природного газу у пунктах входу до внутрішньопромислових газопроводів проводиться на комерційних ВОГ/ПВВГ газодобувних підприємств безпосередньо підключених до внутрішньопромислових газопроводів з використанням автоматичних потокових приладів (автоматичних хроматографів та вологомірів) та/або хіміко-аналітичних лабораторій.

8. Точки визначення ФХП (місця відбору проб) природного газу та періодичність проведення вимірювань при використанні для визначення ФХП хіміко-аналітичних лабораторій узгоджуються виконавцем з газовидобувними підприємствами окремим протоколом.

9. Пункти входу та пункти виходу до/з внутрішньопромислових газопроводів, через які передається природний газ з максимальною витратою за стандартних умов, що перевищує 30000 м³/год, мають бути обладнані приладами, які на безперервній основі забезпечують контроль компонентного складу, теплоти згоряння та температури точки роси за вологою природного газу (зокрема автоматичними хроматографами та вологомірами), з можливістю дистанційного їх контролю та передачі даних.

Для нових пунктів входу/виходу до/з внутрішньопромислових газопроводів, через які подається природний газ, норма щодо обладнання приладами, які на безперервній основі забезпечують контроль ФХП природного газу, є обов'язковою незалежно від величини об'єму передачі природного газу.

10. У разі виходу з ладу автоматичних потокових приладів за погодженням з виконавцем допускається на період усунення несправності використання для визначення теплоти згоряння, компонентного складу газу та температури точки роси за вологою хіміко-аналітичних лабораторій.

11. Періодичність визначення компонентного складу, теплоти згоряння та температури точки роси за вологою при використанні хіміко-аналітичних лабораторій повинна бути не рідше, ніж один раз на тиждень.

12. До визначення ФХП допускаються хіміко-аналітичні лабораторії, що у встановленому законодавством порядку отримали право на виконання таких робіт.

13. Для пунктів входу і пунктів виходу до/з внутрішньопромислових газопроводів визначаються такі значення ФХП:

- компонентний склад;
- нижча та вища теплота згоряння;
- густина газу;
- вміст сірководню та меркаптанової сірки;
- вміст механічних домішок;
- число Воббе;
- температура точки роси за вологою;
- температура точки роси за вуглеводнями.

14. Визначення ФХП природного газу та відбір проб газу проводиться згідно з вимогами чинних нормативно-правових актів. При цьому уповноважені представники виконавця мають право бути присутніми під час відбору проб газу та/або при проведенні його аналізу з визначення ФХП.

15. Природний газ, що подається у внутрішньопромислові газопроводи, повинен відповідати таким вимогам:

вміст метану (C_1), мол. %	мінімум	90
вміст етану (C_2), мол. %	максимум	7
вміст пропану (C_3), мол. %	максимум	3
вміст бутану (C_4), мол. %	максимум	2
вміст пентану та інших більш важких вуглеводнів ($C_5 +$), мол. %	максимум	1
вміст азоту (N_2), мол. %	максимум	5
вміст вуглецю (CO_2), мол. %	максимум	2
вміст кисню (O_2), мол. %	максимум	0,2
вища теплота згоряння ($25^\circ C/20^\circ C$)		

мінімум 36,20 МДж/м³ (10,06 кВт·год/м³)

максимум 38,30 МДж/м³ (10,64 кВт·год/м³)

вища теплота згоряння (25°C/0°C)

мінімум 38,85 МДж/м³ (10,80 кВт·год/м³)

максимум 41,10 МДж/м³ (11,42 кВт·год/м³)

нижча теплота згоряння (25°C/20°C)

мінімум 32,66 МДж/м³ (09,07 кВт·год/м³)

максимум 34,54 МДж/м³ (09,59 кВт·год/м³)

температура точки роси за вологою °C

при абсолютному тиску газу 3,92 МПа не перевищує мінус 8 (-8)

температура точки роси за вуглеводнями

при температурі газу не нижче 0°C не перевищує 0°C

вміст механічних домішок: відсутні

вміст сірководню, г/м³ максимум 0,006

вміст меркаптанової сірки, г/м³ максимум 0,02

16. Виконавець має право не приймати до системи внутрішньопромислових газопроводів природний газ у випадках невідповідності ФХП газу у пунктах входу вимогам пункту 15 цього розділу.

17. Якщо природний газ, що не відповідає вимогам пункту 15 цього розділу, був завантажений в систему внутрішньопромислових газопроводів з причин, незалежних від виконавця, то він одержує від суб'єкта господарювання, який подав у систему внутрішньопромислових газопроводів неякісний газ, додаткову оплату, визначену в договорі.

18. ФХП переміщеного природного газу у пунктах виходу із системи внутрішньопромислових газопроводів повинні відповідати вимогам пункту 15 цього розділу, за винятком вимог щодо вмісту меркаптанової сірки.

19. Якщо природний газ, що був переданий в пунктах виходу з системи внутрішньопромислових газопроводів, не відповідає вимогам встановленим у пункті 18 цього розділу, виконавець сплачує замовнику додаткову оплату, визначену в договорі.

20. Значення ФХП природного газу, що переміщується, визначається: для точок, в яких були встановлені потокові засоби вимірювань, для кожної години;

для точок, які не були обладнані засобами вимірювання складу природного газу (не були встановлені хроматографи, вологоміри), на підставі останнього вимірювання, проведеного хіміко-аналітичною лабораторією.

21. Місячні паспорти-сертифікати ФХП газу підлягають оприлюдненню на офіційному вебсайті виконавця.

22. Виконавець надає газовидобувним підприємствам, підключеним до системи внутрішньопромислових газопроводів, оперативні дані ФХП природного газу за всіма узгодженими точками його визначення, які мають містити такі чисельні значення:

густина газу;

вміст азоту;

вміст вуглекислого газу;

температура точки роси за вологою;

температура точки роси за вуглеводнями;

число Воббе;

середньозважена вища теплота згоряння за минулу добу.

V. Основні засади комерційного обліку природного газу

1. Комерційний облік природного газу, що переміщується внутрішньопромисловими газопроводами, організовується та здійснюється з метою визначення повної та достовірної інформації про об'єми (обсяги) природного газу, які надійшли до пункту входу внутрішньопромислового газопроводу від замовника та/або були відібрані замовником у пункті виходу внутрішньопромислового газопроводу, та подальшого використання інформації у взаємовідносинах між замовником та виконавцем.

2. Порядок комерційного обліку природного газу (визначення його об'ємів та обсягів) в пунктах надходження природного газу:

від газодобувних підприємств здійснюється відповідно до умов погоджених сторонами у договорі та цих Правил;

від оператора ГТС із врахуванням вимог технічної угоди про умови приймання-передачі природного газу, укладеної між виконавцем та оператором ГТС та цих Правил.

VI. Документальне оформлення приймання-передачі природного газу

1. Оформлення актів приймання-передачі природного газу між виконавцем та замовником, здійснюється шляхом їх підписання представниками цих сторін не пізніше 05 числа місяця, наступного за звітним.

2. Усі спори (розбіжності), які виникають при здійсненні обліку природного газу, у тому числі визначення добового чи місячного обсягу поданого природного газу, повинні вирішуватись шляхом переговорів.

3. Якщо сторона, що приймає/передає природний газ, не погоджується з визначенням добового чи місячного обсягу поданого природного газу, то вона повинна заявити про це іншій стороні, що приймає/передає природний газ, протягом 5 календарних днів з дня оформлення акту приймання-передачі.

4. У разі виникнення між сторонами спірних питань щодо результатів вимірювань обсягу природного газу або технічних, у тому числі метрологічних характеристик засобів вимірювальної техніки, сторони, що приймає/передає природний газ, мають право вимагати проведення експертної повірки засобів вимірювальної техніки.

5. Якщо результати повірки негативні, оплата за проведення експертної повірки проводиться власником цих приладів, при позитивних результатах повірки – суб'єктом господарювання, який вимагав проведення експертної повірки.

6. У разі неможливості досягнення згоди (у тому числі на підставі результатів проведеної експертної повірки) шляхом переговорів пред'явлені спірні питання передаються на розгляд до суду.

7. До врегулювання розбіжностей та прийняття рішення суду обсяг переданого/прийнятого природного газу встановлюється відповідно до результатів вимірювань комерційного ВОГ.

VII. Визначення вартості та порядок розрахунків за надання послуг переміщення природного газу внутрішньопромисловими газопроводами

1. Вартість послуги переміщення природного газу внутрішньопромисловими газопроводами визначається виконавцем при укладенні договору, виходячи із ціни такої послуги, розрахованої за тисячу кубічних метрів природного газу, та фактичних обсягів природного газу, переміщеного виконавцем внутрішньопромисловими газопроводами на користь замовника.

2. Ціна послуги переміщення природного газу внутрішньопромисловими газопроводами визначається в додатку 4 до договору та включає в тому числі вартість природного газу, витраченого виконавцем на ВТВ при переміщенні природного газу внутрішньопромисловими газопроводами.

Умови зміни ціни послуги переміщення природного газу внутрішньопромисловими газопроводами визначаються відповідно до умов договору.

3. Витрати, що включаються до ціни послуги переміщення природного газу внутрішньопромисловими газопроводами визначаються виконавцем з урахуванням:

1) державних та галузевих нормативів використання палива, електричної енергії, матеріалів, норм та розцінок з оплати праці працівників, норм амортизації;

2) додаткових витрат на управління та обслуговування виробництва;

3) ставок податків і зборів (обов'язкових платежів);

4) прогнозного індексу цін виробників промислової продукції та споживчих цін у планованому періоді;

5) необхідних обсягів робіт при обслуговуванні, утриманні та експлуатації газопроводу:

кількості газопроводів та споруд на них, які забезпечують переміщення природного газу внутрішньопромисловими газопроводами;

кількості станцій катодного захисту газопроводів від корозії;

наявності систем хімзахисту газопроводів від корозії;

наявності систем телемеханіки та зв'язку;

кількості комерційних ВОГ;

утримання спеціалізованого автотранспорту;

наявності обчислювальної техніки;

б) інших додаткових адміністративних та загальногосподарських витрат, крім тієї частини, яка розподілена пропорційно обсягу робіт та послуг.

Витрати, об'єктивне нормування яких неможливе, плануються з урахуванням фактичних витрат за базовий період, прогнозу індексів цін виробників промислової продукції, що встановлюються рішенням Кабінету Міністрів України, та на підставі кошторисів на планований період.

Витрати з оплати праці працівників здійснюється з урахуванням встановленого чинним законодавством України розміру мінімальної заробітної плати.

До повної планованої собівартості включаються:

планована виробнича собівартість;

плановані адміністративні витрати;

інші плановані операційні витрати;

плановані фінансові витрати інші витрати, наведені у додатку 4 до договору.

Витрати, що не включаються до розрахунку ціни послуги:

витрати, зазначені у частині третій статті 9 Закону України «Про природні монополії»;

суми, що відраховуються професійним спілкам (їх організаціям) для проведення культурно-масової та фізкультурної роботи.

4. Обсяг ВТВ та нормативних втрат при переміщенні природного газу внутрішньопромисловими газопроводами визначається відповідним нормативно-правовим актом та затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики в нафтогазовому комплексі.

5. Виконавець зобов'язаний до 20 числа кожного місяця, оприлюднювати на своєму офіційному вебсайті інформацію про витрати на переміщення природного газу внутрішньопромисловими газопроводами та ціну на послугу переміщення природного газу внутрішньопромисловими газопроводами, яка застосовуватиметься у наступному місяці наданні такої послуги.

6. Ціна послуги переміщення природного газу внутрішньопромисловими газопроводами для оператора ГТС визначається відповідно до вимог цього розділу та не може бути більшою, ніж діючий тариф на послуги транспортування природного газу для точки входу від суміжних газовидобувних підприємств (через мережі яких може передаватися природний газ іншого газовидобувного підприємства чи групи газовидобувних підприємств), встановленого Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг.

**Заступник генерального директора –
керівник експертної групи з видобутку
вуглеводнів та аналітики
функціонування нафтогазових ринків**

Ганна ЛІГУН